

PAPA FRANJO

Crkva je katolička

*Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 9. listopada 2013.*

Draga braćo i sestre, dobar dan! Čestitam što ste danas, po ovom lošem vremenu, imali hrabrosti doći!

"Vjerujem... u jednu svetu katoličku (Crkvu)". Danas ćemo se u svom razmišljanju zadržati na tom obilježju (oznaci) Crkve: katolicitetu. Prije svega što znači katolički? Taj izraz dolazi od grčkog "kath'olòn" što znači "otvoren svima", cjelokupnost. U kojem se smislu ta cjelokupnost primjenjuje na Crkvu? U kojem smislu kažemo da je Crkva katolička? Rekao bih u tri osnovna smisla.

1. Prvo. Crkva je katolička jer je mjesto, kuća u kojoj se naviješta vjera u cjelini, u kojoj se spasenje koje nam je donio Krist nudi svima. Crkva nam daje susresti Božje milosrđe koje nas preobražava jer je u tome milosrđu prisutan Isus Krist, koji joj daje ispovijedati pravu vjeru, puninu sakramentalnog života, autentičnost zaređene službe. U Crkvi svatko od nas nalazi ono što mu je potrebno da vjeruje, da živi kršćanski, da postane svet, da kroči u svakom mjestu i u svakom dobu.

Da navedemo jedan primjer, možemo reći da je to nalik obiteljskom životu; u obitelji je svakome od nas dano sve ono što nam omogućuje rasti, sazrijevati, živjeti. Ne može čovjek rasti sam, ne može ići kroz život sam, odvajajući se od ostalih, već kroči i raste u zajednici, u obitelji. Tako je i u Crkvi! U Crkvi možemo čuti Božju riječ, sigurni da je to poruka koju nam je Gospodin dao; u Crkvi možemo susresti Gospodina u sakramentima koji su otvoreni prozori kroz koje nam se daje Božje svjetlo, potoci na kojima se napajamo samim Božjim životom; u Crkvi učimo živjeti zajedništvo, ljubav koja dolazi od Boga. Svaki se od nas može danas zapitati: kako živim u Crkvi? Kada idem u crkvu je li to isto kao da sam bio na stadionu, na nogometnoj utakmici? Kao da sam bio u kinu? Ne, to je nešto sasvim drugo! Kako ja idem u crkvu? Kako prihvaćam darove koje mi pruža, da rastem, da sazrijevam kao kršćanin? Sudjelujem li u životu zajednice ili se zatvaram u svoje probleme, odvajajući se od ostalih? U tome prvom smislu Crkva je katolička jer je kuća sviju: svi su djeca Crkve i svi su u toj kući.

2. Drugi smisao: Crkva je katolička jer je sveopća, raširena je po svem svijetu i naviješta evanđelje svakom muškarcu i svakoj ženi. Crkva nije neka elitna skupina, ne tiče se samo nekih. U Crkvi nema zatvorenosti, poslana je čitavom ljudskom rodu. I jedna Crkva je prisutna također u svojim najmanjim dijelovima. Svatko može reći: u mojoj je župi prisutna Katolička Crkva, jer je i ona dio opće Crkve, i ona ima puninu Kristovih darova, vjeru, sakramente, otajstvo; u zajedništvu je s biskupom, papom i otvorena je svima, bez razlike. Crkva nije samo u sjeni našeg zvonika, već obuhvaća mnoštvo narodâ koji ispovijedaju istu vjeru, hrane se istom euharistijom, poslužuju je isti pastiri. Osjetiti se u zajedništvu sa svim Crkvama, sa svim katoličkim zajednicama na svijetu, malima i velikima! Lijepo je to! I zatim osjetiti da smo svi u misiji, male ili velike zajednice, svi moramo otvoriti naša vrata i izaći da naviještamo evanđelje. Zapitajmo se dakle: što činim da drugima komuniciram radost susreta s Gospodinom, radost pripadnosti Crkvi? Naviještati i svjedočiti vjeru nije nešto što je pozvana činiti tek nekolicina, već se tiče i mene, tebe, svakog od nas!

3. Treća i posljednja misao: Crkva je katolička, zato što je "kuća sklada" gdje se jedinstvo i različitost umiju zajedno povezati da budu bogatstvo. Sjetimo se slike simfonije, što znači suzvučje i sklad, razna glazbala sviraju zajedno; svako od njih ima svoj jedinstven zvuk i njegova zvučna obilježja se složno uklapaju u nešto zajedničko. Postoji zatim voditelj, dirigent, i u simfoniji koja se izvodi svi sviraju zajedno u "skladu", ali se ne briše pečat svakog glazbala, osobitost svakog od njih, štoviše ona je valorizirana u najvećem stupnju!

To je lijepa slika koja nam kazuje da je Crkva poput velikog orkestra u kojem postoji raznolikost: nismo svi jednaki i ne smijemo biti svi jednaki. Svi smo različiti, svatko sa svojim osobinama i upravo to je ono što je lijepo u Crkvi: svatko donosi svoje, ono što mu je Bog dao, da obogati druge. I među članovima postoji ta različitost, ali je to različitost u kojoj nema sukoba, suprotstavljanja; to je raznolikost koja daje Duhu Svetom da od nje stvori sklad; on je pravi "Učitelj", on sâm je sklad. I ovdje se zapitajmo: živimo li u svojim zajednicama u skladu ili se jedni s drugima svađamo? U mojoj župnoj zajednici, u mojem pokretu, gdje sam ja u Crkvi? Ima li ogovaranja? I ako ima ogovaranja, nema sklada, već je svađa. A to nije Crkva: Crkva je sklad svijuu. Nikada ne ogovarajmo jedni druge, nikada se ne svađajmo. Prihvaćamo li drugoga, prihvaćamo li da postoji opravdana različitost, da je ovaj različit, da jedan o tome misli ovako a drugi onako – ali u istoj vjeri se može misliti drukčije – ili težimo jednolikosti? Ali jednolikost ubija život. Život Crkve je raznolikost, i kada želimo nametati tu jednolikost svima ubijamo darove Duha Svetoga! Molimo Duha Svetoga, koji je tvorac toga jedinstva u različitosti, toga sklada, da nas učini sve više "katoličkima", to jest u ovoj Crkvi koja je katolička i sveopća! Hvala.